
Gdynia-Kolibki, (Gdynia-Orłowo, st. 11), gm. loco, woj. gdańskie, AZP 9-43

Informator Archeologiczny : badania 32, 262

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.
Badania zakończono.

Gdańsk – Główne Miasto, ul. Piwna/Kaletnicza, gm. *loco*, woj. gdańskie AZP 12-44/168 - patrz: późne średniowiecze

Gdańsk, Wyspa Spichrzów, gm. *loco*, woj. gdańskie - patrz: późne średniowiecze

GDYNIA - Kolibki, (GDYNIA-ORŁOWO, st. 11), gm. *loco*, woj. gdańskie, AZP 9-43

- relikty murowanego kościółka św. Józefa (nowożytność - 2 połowa XVIII w.)

Badania sondażowe, przeprowadzone w czerwcu, przez mgr. Olgierda Felczaka (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez Towarzystwo Przyjaciół Orłowa. Jeden sezon badań. Przebadano powierzchnię 32 m².

Kościółek św. Józefa zniszczony w drugiej połowie XVIII wieku, następnie całkowicie zniszczony i pozbawiony nawet czytelnych fundamentów we wrześniu 1959 roku przez władze niemieckie.

Celem badań archeologicznych, było odsłonięcie zarysu fundamentów kościoła, ustalenie szczegółów konstrukcyjnych partii fundamentowych oraz uściślenie lokalizacji bryły budowli. Wstępna penetracja terenu przed badaniami, potwierdziła opinię, iż interesujący nas obiekt sakralny został mocno zniszczony, ponieważ brak było na powierzchni śladów po konstrukcji. Wobec powyższego po konsultacji z geodetami założono trzy wykopy, w wybranych najbardziej istotnych miejscach to znaczy: przy narożniku północno-zachodnim kościoła, w rejonie wieży oraz przy absydzie kościoła. Przeprowadzone badania potwierdziły niestety tezę, iż kościół uległ bardzo daleko posuniętej degradacji. Po zdjęciu humusu i dojściu do poziomu w obrębie, którego powinien się znajdować mur główny (wykop 1) lub fundament południowej ściany wieży kościoła, odkryto jedynie zwartą warstwę gruzu z zaprawą będących niewątpliwie szczątkową pozostałością po murach kościelnych.

Reasumując wyniki badań, należy podkreślić, że potwierdziły one usytuowała kościółka, zgodnie z pomiarami geodetów i wykazały całkowitą destrukcję fundamentów.

Poruszając kwestię materiałów ruchomych, trzeba podkreślić znikomą ilość zabytków w stosunku do badanego terenu. Pomijając gruz w postaci cegieł, elementów zaprawy, odkryto fragmenty okładzin miedzianych od witraży, niewielkie elementy posadzki, kilka fragmentów ceramiki nowożytnej oraz gwoździ żelaznych.

Najbardziej wartościowym znaleziskiem był solid - szeląg bity w Elblągu posiadający datę 1763 - co potwierdza bardzo precyzyjnie czas budowy kościoła podawany w źródłach pisanych.

Sprawozdanie z badań ukazało się w „Informatorze Archeologicznym 1997”.

Materiały przechowywane są w zbiorach Muzeum Archeologicznego w Gdańsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Roczniku Gdańskim”.

Badania nie będą kontynuowane.

Giebułtów, st. 8, gm. Książ Wielki, woj. kieleckie, AZP 95-59 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Giecz, st. 1 (arch. nr 3), gm. Dominowo, woj. poznańskie, AZP 54-32/212 - patrz: wczesne średniowiecze